Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25873
Copyright: Admont, Benediktinerstift

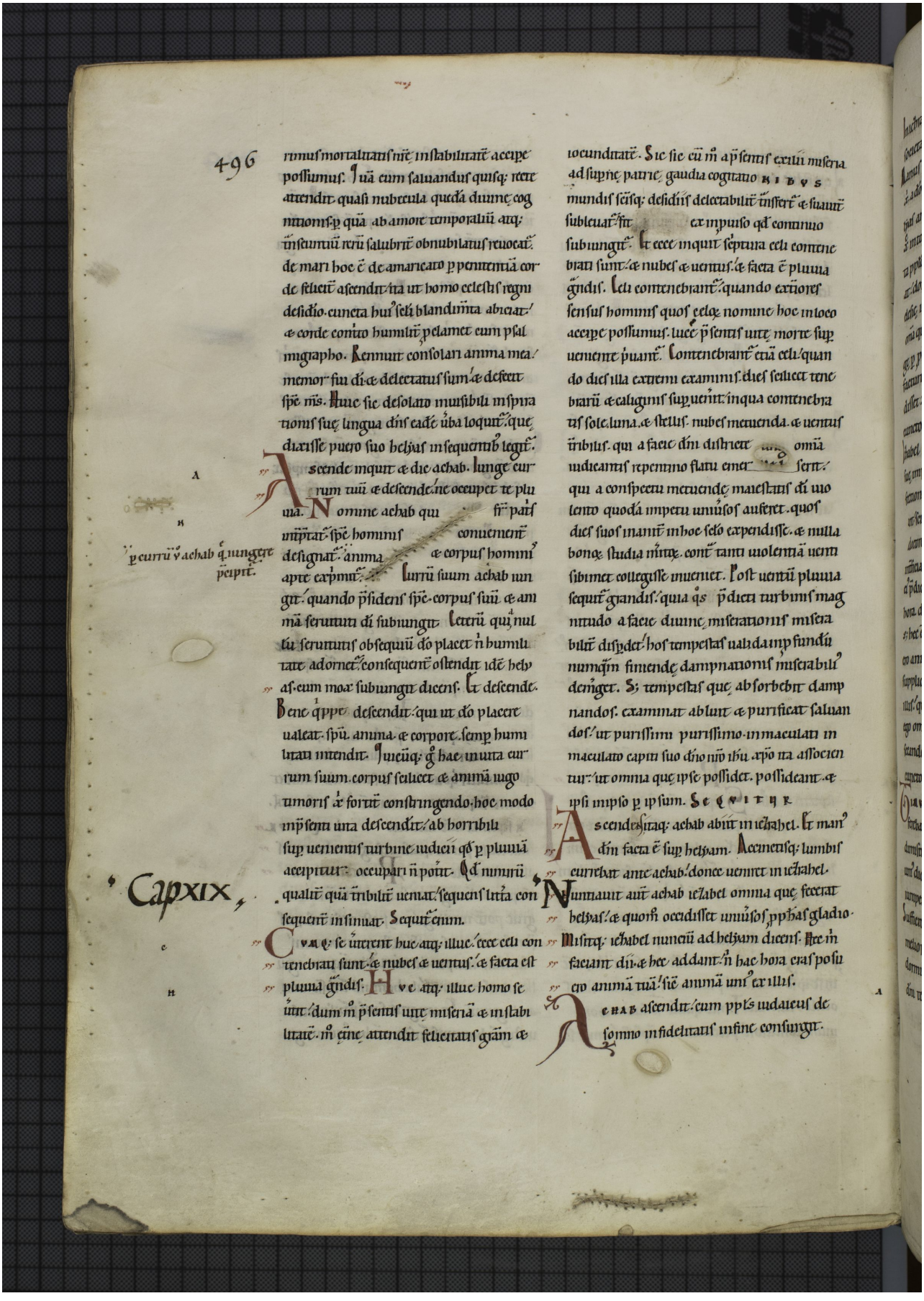

496

rnmus mortalitatis nrē instabilitatē accipe
possimus. Iuā cum saluandus quisq; recte
attendit quasi nubecula quedā diuine cog
nitionis p quā ab amore temporaliū atq;
īnsanabilū rerū salubriē obnubilatus reuocat.
de mari hoc ē de amaricato p penitentiā cor
de felicit ascendit ita ut homo celestis regni
desidio cuncta hui⁹ scli blandimenta abiciat
& conde contrito humiliē p clamet cum psal
mographo. Renuit consolari anima mea.
memor fui dī & delectatus sum & defect
spē mea. Huic sic desolato mursibili mspira
tionis suę lingua dīna eadē ūba loquit. quę
dixisse puero suo helyas insequentib⁹ legit.

Ascende inquit & die achab. iunge cur
rum tuū & descende ne occupet te plu
uia. Nomine achab qui fr⁹ pat⁹
inīpiat spē hominis conuenienter
designat. anima & corpus hominis
aptē exprimit. Currū suum achab iun
git. quando p̄fidens spē. corpus suū & am
mā seruitutis dī subiungit. Ceterū qui nul
lis seruitutis obsequiis dō placet in humili
tate adornet. consequenter ostendit idē hely
as. cum moxt subiungit dicens. Et descende.
Bene quippe descendit. qui ut dō placeat
ualeat. spūi. anima & corpore. semp humi
liari intendit. Iuxtaq; g hac in unita cur
rum suum. corpus scilicet & animā iugo
timoris & fortitudinis constringendo. hoc modo
in p̄sentia descendit. ab horribili
sup uenientis turbine iudicii qō p pluuiā
accipitur. occupari n̄ potuit. Qd numerū
qualitē quā tribuli uenat. sequens litta con
sequenter insinuat. Sequit enim.

Cumq; se conuerterent huc atq; illuc. ecce celi con
tenebrati sunt & nubes & uentus. & facta est
pluuia grandis. Hucatq; illuc homo se
mittit. dum n̄ p̄sentis uitę miseriā & instabi
litatē. in q̄nq; attendit felicitatis grām & iocunditatē. Sic sic cū n̄ a p̄sentis exilii miseria
ad supnę patrię gaudia cogitatio RIBVS
mundis sēsq; desidiis delectabilit⁹ tinsiert & suauit
sublevat sit ex impulso qd̄ commutio
subiungit. Et ecce inquit septentrio celi contene
brati sunt & nubes & uentus. & facta ē pluuia
grandis. Celi contenebrant quando exiliores
sensus hominis quos celeq; nomine hoc in loco
accipe possumus. lucē p̄sentis uitę morte sup
ueniente p̄uant. Contenebrant etiā celi quan
do dies illa extremi examinis. dies scilicet tene
brarū & caliginis supueniet inqua contenebra
tus sol & luna. & stellis. nubes metuenda. & uentus
turbulus. qui a facie dīni distrahet omnia
iudicamus repentino flatu eneruat sentit.
qui a conspectu metuendę maiestatis dī uno
tenore quodā impetu unūsos auferet. quos
dies suos manē in hoc seculo expendisse. & nulla
bonę studia minuę. contra tanti violentiā uenti
sibimet collegisse meminerit. Post uentū pluuia
sequit grandis. quia qs p̄dicti turbinis mag
nitudo a facie diuine miserationis misera
bilit⁹ disyderat hos tempestas ualida imp fundit
numam fimendę damnationis miserabili
demergat. Si tempestas quę absorbebit damp
nandos. examinat ablut & purificat saluan
dos. ut purissimi purissimo immaculati in
maculato capitis suo dīno nīo ihu xpō ita associen
tur. ut omnia quę ipse possidet. possideant. &
ipsi ipsio p ipsum. Sequitur

Ascendesitaq; achab abiit in iezrahel. Et man⁹
dīni facta ē sup helyam. Accinctusq; lumbis
currebat ante achab. donec uenit in iezrahel.
Nuntiauit autē achab iezabel omnia quę fecerat
helyas. & quomō occidisset unūsos. pphas gladio.
Misitq; iezabel nuncios ad helyam dicens. Hec ih
faciant dī. & hec addant. n hac hora cras posiu
ro animā tuā. sicē animā unius ex illis.

Achab ascendit. cum pplis iudaicus de
somno infidelitatis in fine consurget.

Capxix.

A

B

p currū y achab q iungere
peperit.